

[Hagen Hagensen]

udtalelser om det indgreb, der skulle foretages, med billeder af fem borgere. De fire af dem syntes, at de indgreb, der blev foretaget, var i orden. Der var kun én af de fem, der sagde, at måske kunne de højtlønnede som typografer og direktører nok bære en større del. Det var da egentlig ganske ærligt af dagbladet Aktuelt at markere, hvordan fem tilfældigt udvalgte personer følte det indgreb, der nu er ved at blive ført igennem.

Derfor synes jeg, man skal sige, at om end vel ingen af os egentlig synes om, at det skal gøres, er det nødvendigt at gøre det, og det er et led i den helhed, som vi har til behandling her i dag.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget om bunden opsparing til vedtagelse, som det foreligger med ministerens ændringsforslag.

Så nogle bemærkninger om forhøjelse af selskabsskatten. Det er sagt om den bundne opsparing, at den ensidigt er vendt mod lønmodtagerne; det var jeg inde på før. Det kan man vist ikke sige om forhøjelsen af selskabsbeskatningen. Det viser, at der er en balance i de ting, regeringen kommer med her, og man må da også forstå i den forbindelse – det kan jeg også fatte – at der er gjort indsigelser mod denne forhøjelse af selskabsbeskatningen fra forskellig erhvervsside. Men vi er, helheden taget i betragtning, under nødvendighedens lov, når vi skal føre denne helhedsløsning igennem, og så må selskabsbeskatningen også ind i billedet. Jeg vil godt understrege én ting, som er meget, meget væsentligt, i hvert fald for det konservative folkeparti og, forstår jeg, også for mange andre: når man fortsætter drøftelserne om en skatte-reform, vil det, der nu passerer med selskabsbeskatningen, givetvis også skulle drøftes videre med det ganske bestemte sigte – og det er meget væsentligt for mig at få sagt det – at der skal findes en løsning af dobbeltbeskatningsproblemet på selskabsbeskatningens område, forstået derhen, at dobbeltbeskatningen skal væk. Det er vores målsætning, og den understreges i denne forbindelse.

Så vil jeg godt komme med nogle bemærkninger i anledning af hr. Lykkesofts indlæg her i dag med hensyn til spørgsmålet om, i hvilket år man skulle sætte ind med selskabsskatteforhøjelsen, hvilket skatteår det får betydning i. Jeg forstår på hr. Lykkesofts bemærkninger, at forhøjelsen af selskabsbe-

skatningen er noget af det, socialdemokratiet mest brændende ønsker at få gennemført, men så vender han sig imod dette her og overdriver efter min opfattelse ganske klart ved at påstå, at selskaber vil komme af med mindre i skat ved at gøre brug af de forskellige fradragsmuligheder, som det erkendes at de har på nuværende tidspunkt. Det vil for mig at se tværtimod være således, at de fleste selskaber ved at gøre brug af disse fradragsmuligheder og derved komme ind under en 40 pct.s beskatning i det år, der nu skal lægges til grund, på længere sigt kommer af med mere i skat. Det kan nemlig nemt ske, for hvis de næste år får et ringere driftsresultat, end de har haft i år, er fælden klappet i; så har man betalt for meget i skat i det år, og det har man ikke nogen mulighed for at få tilbage.

Og så er der ganske givet det forhold, at skatten, som skal betales efter det, man gør op nu, skal betales i efteråret 1985, altså et år før man i øvrigt skulle ind på at betale skat efter det, som man ellers ville komme af med, når man benytter fradragsmulighederne. Det er da vist helt klart, at man køber katten i sækken, og derfor er der ikke hold i de påstande, som kommer fra socialdemokratiet.

Det blev påstået, at det skulle være revisors pligt at råde, så man fik mest muligt ud af det. Ja, det kan godt være i nogle tilfælde, men langt fra i alle. Det er en revisors pligt, som det er andre rådgiveres, at rådgive sine klienter på en sådan måde, at de langsigtet kommer bedst muligt igennem, og derfor er det min klare opfattelse, at der faktisk ikke er noget som helst hold i de påstande, man kommer med her. Det er – sagt i øvrigt fra min side – næsten ligegyldigt, på hvilket tidspunkt af året man ændrer på en beskatning. Så snart der er tale om skæve regnskabsår – det gælder for en række personer, men vel i højere grad for mange selskaber – vil der altid være et og andet, der kommer til at gå skævt; man prøver at nå det, der er muligt, men man når aldrig det optimale; det må man være ganske klar over. Man må også være klar over, at man skal se længere frem end til det nuværende år og det kommende år.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at vi vil stemme imod de ændringsforslag,